

M: PHILIBERTO MORISSET, Doctore Medico, moderator.

923

ELVCENT in egregiis conaribus & grauiorum affectuum profligatione naturæ miracula, seu cum à prauis humoribus oppressa vires tandem colligit, ac sopitos suscitât ignes, seu cum illa vegetior, & peculiaris vbiq; *ἰσχυρὰ* ac vias inueniens, non tantum per liberos ac patentes ductus, vt fieri amat, sed per *ὀστέων* & abditâ quædam effugia materiæ licet crassioris & angustis meatibus coercitæ expulsiōem molitur. Quid non potest ætuoſa virtus calor? hic in pubertate micans epilepticam ac conuulsoriam cruditem vincit. In cataphorisis symptomatica materia cerebri substantiam inficiens huius robore *ἰσχυρὰ* exsuperat & corpore amandatur, vt *ἡγέρ* *ἀνέστη* in paroidas decumbitque turſum, nisi præuertiatur *ἰσχυρὰ*, humore & glandulis in os, aluūm cōfluente, nouâ ac peculiali crisi subſidit. Infantiam solunt hæc morthoides, aut varices obortæ, vt in gremio, peripneumonia, pleuridie, ac thoracis empyema, puris per anacatharas, aut per inferiora reiectio. Nec in calentis humorum modo, sed & in frigide materiæ *ὀστέων*, quamuis insolenter, crises obseruare licet. Nonne pituita inter diaphragmā & ventriculū collecta per venas in vesicam conuersa morbum tollit? in leucophlegmatia è turgido corporis habitu per carniū expletur *μακροτέρως* subita fit in alium aquarū proruptio, quibus per eandem viam, aut per vrinæ conceptaculū reſoluentis spontaneè pariter naturæ opus hydrocorpiū abdomen detumescit. Annon spleniticos sanat liberalis vrinæ profusio? vel commota dysenteria, quæ non minus acariis, luxatis à tuberculo lumborum vertebriis, vnde gibbus attollitur, tuberculo, luxationi & ipsimè gibbo simili auxilio est. Cur per laxam, spongiiq; affinem substantiam, ac per exiliores vasorum ramulos quod infestat naturā non extruderet, sed per solidiorem ossium compagem abscessus perficit.

PARALYSEOS causa multiplex vna summâque spirituum animalium paupertate concluditur, quae nervorum angustia, vel diffluta continuitas propius iniecit. Praepeditis viis violento corum quae foris incident, aut quae intus nascuntur occurrit, nulla amplius in membranis animalis motio micat. Sic externo frigore constrictâ vchementius nervorum substantiâ, nullo humorum vitio, nulla cerebri aut viscerum praeterea *αλφειά*, repente paraplegia consequitur. Quâ ratione ab illaqueis artubus vtabincumbentis cuiuspiam tumoris compressione, nervorum membranae ad interiore medullam detrusae latentes poros occludunt. Quos si qualicunque humor altius fere fibrarum intervallis recondens itur propleuerit, nascitur communis paralysis, non minus quam ceterorum morborum parens obstruictio. Atque ut *πῶς φάσιντες Σωκράτης* spiritus vitalis extinguit, sic illa interposito quasi obice animalis commotum intercepti. Semperne à frigida corporis constitutione exorta pituitosa crassaque, aut glutinis instar lentâ obturato nervo impingitur materia? caue credas; facilius ille tenuis cartilaginâ è cerebro delatens vlligine madescit, vel ferocalidius imbuitur è venis quasi vomituentibus refusa, quod in fœtibus accidit; vnde partes resoluuntur. Quin etiam in calida siccâque viscerum intemperie flava bilis in spina medullam profluentem interdum paralyfim infligit, quam ideo mirum non est frigidorum medicamentorum vsum fâncere. Et radios solares opaca nubes interiecta, vel aër caliginosus excludit, & rufefaciens vapor quidam in nervorum exortu concretescens spirituum illustratione membra defraudat.

VALIDO & eximio naturæ conatu & robore, & vaporum omnium miro consortio & commercio mutua fit de nervis in venas, velut de venis in nervos humorum *pertrans,* & transfluxus, Copioso vitæ vitæ ac *propolis*, necnon alui mensuræ profusio consilio exoluitur, que aliâ per febrilis fomitis *pertrans,* cum febris vacationem adfert, tum crebro concussu ipsiusm fomitem, vi quandoque paralyticam materiam excludit. Tremorem febris confectarius critica tollit hæmorrhagia, non fenus ac doloris sensu molesta in articulis aut vesicæ *Sanguis.* Maior referam, lingue *Sanguis,* vel brachii ac dextrarum partium paralyfis, multo humore per perithecium affiam ac repente expurgato peranatur; cum tamen manens vberius sudore vel largâ sanguinis detractioe in peius ruat. Perlicque post aliquod temporis spatium motus sponte redit, quos à colici cruciatu transmutatione cuius quidam *manens* prehenderat. Hac sunt nature *diaporesis* opera, fed illius robutionis, ac nullibi & nunquam opantis; quibus impar foret insensu nervus calid, & illa quoque vi alienorum expultrix que singulis partibus infixa crises facit, nisi cor adactu feruere, ac pleniori iuvifica *suppès* affluxu opem ferret. Hinc excitata, & in vnum quasi collecta vitalis animalique virtus certiore & firmitore impetu nervos subit, vi in phantasie motibus, irâ, gaudio, metu, confusid, ac vaporem vel humorem nervo insidentem, liquidem tenuior fuerit & novâ non foueat affusione, vtriusque spiritus quasi putioris cuiusdam flammæ pervasioe in halitum fundit, & cissimè dicitur: crassiorum vero attenuatum & in minima distrahunt per meatus valoris patentes foras extrudit & amandat.

Ergo paralyfis repentinaolutio nonnunquam à natura.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Rolandus Merler.
M. Stephanus le Gaigneur.
M. Petrus Bourdelot.

M. Guido Patin, Schol. Cenfor.
M. Iacobus Cousinot.
M. Perrus Segwyn, Antiq. Maior.